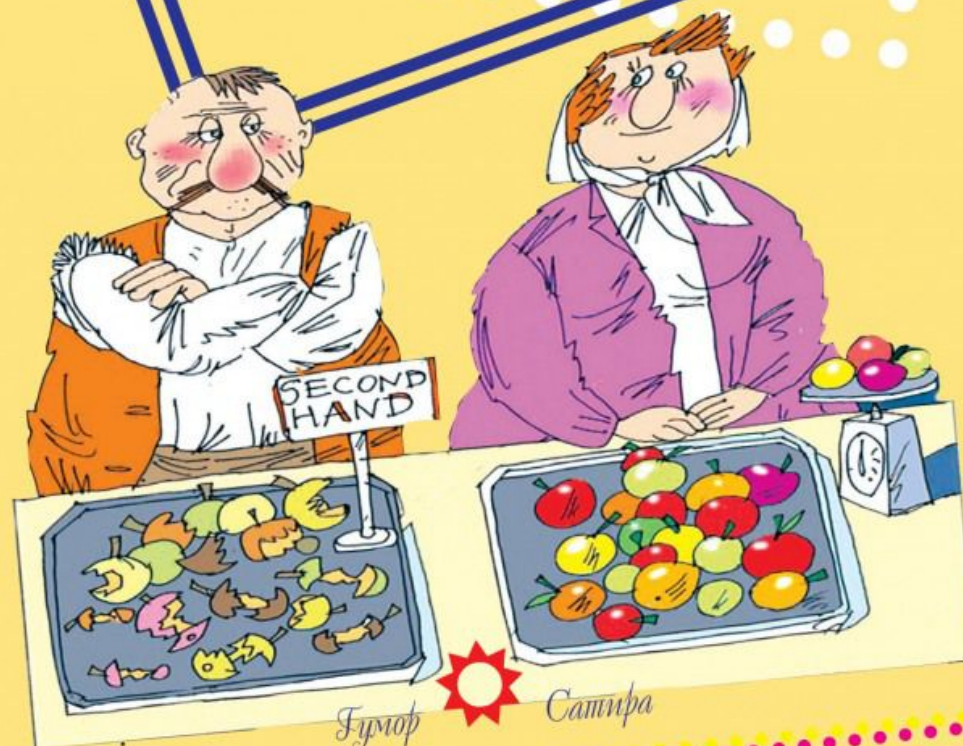

Бібліотека
ПЕРЦЯ
№13-2018

Передплатний індекс 60194

ЯКА КУМА, ТАКА Й ГУЛЬНЯ

Усмішки та карикатури з Перцем

Бібліотека журналу “ПЕРЕЦЬ. Весела республіка” №13-2018

ЯКА КУМА, ТАКА Й ГУЛЬНЯ

*Жмішки та карикатури
з Перцем*

КИЇВ – 2018

Зміст

Для вас і сорочку з вас

3

Не біда, що дурна, аби чорноброва

15

Та ж свита, та не так зшита

31

Тоді дівку віддавай, як люди трапляються

45

До церкви слизько, до дівчат близько

61

Для вас і сорочку
з вас

Усмішки українські,
народні

ПО-КОЛЕКТИВНОМУ

В кабінеті директора.

— Іване Степановичу, я прийшов від імені колективу. Ми думаємо, що пора б уже підвищити зарплату.

— Я і сам вже над цим думав. Ну, якщо колектив не проти... Я обов'язково підвищу собі зарплату.

ПЕРСПЕКТИВА

Керівник хвалить молодого працівника:

— Молодець! Гарно роботу зробив, старайся, далеко підеш!

Скромно:

— Куди пошлють...

ЩО ДЛЯ ЧОГО

Тренер:

— Іваненко! Що таке? Знову м'яч пропустив у ворота!

— Вибачте, задумався.

— Задумався він, бач! Іваненко, запам'ятай: у тебе голова на плечах, щоб м'яч відбивати, а не задумуватись!

ПЕРЕПОНИ

— Ну, і що саме тобі в житті заважає йти вперед?

— Вліво зносить...

ВИБІР

— Завтра потрібно йти на вибори. Це дуже відповідальна державна справа, а я ще й досі не впевнена в своєму виборі: вдягнути фіолетову блузку чи зелене плаття.

ОДНЕ Й ТЕ Ж

Чоловік до дружини:

— Щодня одні й ті самі розмови, набридло! Невже тобі нема чим більше мені дорікнути, крім малої зарплати?

ТРАДИЦІЇ

На уроці географії. Вчителька:

— Які народи нашої планети вважають чай своїм традиційним напоєм?

Учень:

— Офіціанти!

АЛЕРГІЯ

— Лікарю! Я не можу приймати ліки, які ви мені прописали!

— Чому? У вас на них алергічна реакція?

— У мене алергія на їхню ціну!

ХАЛТУРА

Зустрілися давні знайомі. Один запитує другого:

— Як діла, робота? Задоволений?

— П'ятнадцять тисяч гривень на місяць, — похвалився той.

— Що, на якусь халтуру влаштувався?

— А ти звідки знаєш?

— Тут і здогадуватися не треба. Хіба за нормальну роботу стільки платять?

ХІБА ТО ЛЮДИНА?

Літня жінка скаржиться своїй сусідці:

— Здоров'я в мене вже не те. Зір поганий. Он бачу, що іде якась людина, а хто, впізнати не можу.

— Та хіба то людина йде? — аж сплеснула руками сусідка. — Та то ж мій зять!

ЩЕ Й ЯК!

Продає баба на базарі лікарські рослини. Покупець запитує:

— Чи допомагають ці рослини, бабо?

— Ще й як допомагають. Синові уже другий автомобіль

купила.

РОЗУМНИЙ СУСІД

— Агов, сусіде, позичте, будь ласка, сокиру — дров на-рубати.

— Візьміть, тільки дивіться, до землі не рубайте.

— Не хвилюйтеся, сусіде, я для цього спеціальний камінь маю.

ЯКА РІЗНИЦЯ?

— Це борщ чи помиї? — запитав обурений відвідувач їдальні у кухаря.

— А ви що, не можете відрізнити?

— Ні.

— То яка вам різниця? — байдуже відповів кухар.

ВЗАЄМНА ВВІЧЛИВІСТЬ

Пасажир, помітивши, що до нього хтось обережно лізе в кишеню:

— Я вельми жалкую, громадянине, але у мене в кишені — ні копійки.

— Пробачте, але я мушу в тому переконатися.

ЧЕМНИЙ ЗЯТЬ

Приїхала теща до зятя та й гостює день, другий. А на третій запитує:

— Не набридла я ще вам? Може, їхати вже додому?

— Та ні, не набридли, — відказує зять. — Але якщо хочете, можете їхати — я ось уже й квиток купив.

ВИПЕРЕДИЛИ

— Чого ти мучишся, — заспокоює перед екзаменом студента його товариш по консерваторії.

— Візьми твори свого вчителя, перепиши їх навпаки —

з кінця до початку — і готово!

— Пробував, — каже студент, — вальси Шуберта.

ІСПИТ НА ВОДІЙСЬКІ ПРАВА

Один доскоцький чолов'яга, який нахвалявся, що може і з крашанки висидіти курча, вирішив притьмом здати іспит на водіння автомобіля. Але одне язиком ляпати, а друге — вчитися як слід. А в нього це ніколи не входило в програму оволодіння навичками — звик в усьому халтурити.

Настав день іспиту з водіння. Сідає хитрун в авто і чекає інструктора-викладача. Той приходить, подивився і каже:

— Можете бути вільним. Ви вже провалилися!

— Як?! — заволав ледачий курсант. — Я ж іще навіть не від'їхав....

— А як ви можете їхати? Перед заднім сидінням, на якому ви вмостилися, немає ні керма, ні гальм....

ВУЗЬКА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ

Лікар до практиканта:

— Придибайло, покажи, як слід робити хворому укол.

Разом із Дмитром Придибайлом до ліжка хворого суне й однокурсник Покин'є череду...

— А ти куди? — зупиняє його лікар.

— А в нас же вузька спеціалізація: Дмитро знає, як робити укол, а я знаю, куди саме колоти.

УСПІШНА РИБОЛОВЛЯ

Дружина каже чоловікові:

— Пам'ятаєш, дев'ять місяців тому ти брав тижневу відпустку, щоб поїхати в Окницю ловити форель?

— Звичайно, пам'ятаю. Таку риболовлю неможливо забути!

— Справді! Сьогодні одна з форелей телефонувала і

повідомила, що ти став батьком.

ЗГАНЬБЛЕНИЙ СИЛАЧ

Циркова вистава. Силач зі статурою нашого славного Верастюка завиграшки жонглює гирями, штангами й іншим важезним інвентарем. Насамкінець бере малесенький лимончик і видушує з нього аж півсклянки соку. Потім звертається до публіки, чи зможе хтось повторити його останній атракціон? Виходить на сцену маленький, сухорлявий чоловічок з пожмаканим і невиразним обличчям дистрофіка і без жодного фізичного напруження вичавлює із залишку лимона ще півсклянки. Зал у захваті аплодує, а вражений силач у щирому здивуванні запитує:

— Як це вам удалося? Де оволоділи таким мистецтвом? І, зрештою, хто ви?

— Я? — скромно озивається чоловік. — Так я ж податковий інспектор! А закінчив Національну академію податкової служби в Ірпені. Всі про неї добре знають: це саме наш ректор, аби дременути від слідства за кордон, самотужки розтрощив арештантський «браслет».

МЕНІ Б ВАШІ КЛОПОТИ!

— Що з вами, колего? Ви такий заклопотаний.

— Нічого дивуватися. У мене п'ять дочок і жодного зятя...

— Ха! Мені б ваші клопоти! Що б ви чинили на моєму місці? Маю єдину донечку, але вже п'ятого зятя!

НІЯКОЇ НЕДУГИ

— Твоя дружина вчора в театрі так жахливо кахикала. Усі поверталися в її бік. У неї часом не застуда?

— Ні. Ніякої недуги. У неї нова сукня!

ПЕРШИЙ ІЗ БАГАТЬОХ

Мати запитує доньку:

- Кого це ти до мене привела?
— Це, мамо, мій майбутній перший чоловік.

ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ

В одного лікаря питають:

— Чому, оглядаючи пацієнтів, ви завжди цікавитесь, як вони харчуються? Це що, має значення для встановлення точного діагнозу?

— Для діагнозу — ні! А для визначення суми гонорару — так!

ЧОТИРИЛАПІ ПОМІЧНИКИ

Чоловік вирішив купити собаку, яка могла б щоранку брати у поштаря і приносити йому свіжі газети. Прийшов на собачий ринок і запитує в продавця:

— Чому у ваших двох однаковісіньких собак така велика різниця в цінах?

— Тому що та собака, котра дорожча, принositиме вам газети навіть тоді, коли ви їх не будете передплачувати.

НЕВГАСИМИЙ СВІТИЛЬНИК

— Учора всю ніч у вас горіло світло! Загуляли з гостями до ранку?

— Ні. Завтра повертається після лікування моя дружина, і в неї може виникнути питання, чому так мало нагоріло за електроенергію!

ЗАДЛЯ З'ЯСУВАННЯ АВТОРСТВА

— Нащо ти наклеїв на зошит з алгебри батькову світлину? — запитує мати в сина-школяра.

— Вчителька вчора сказала, що вона хотіла б побачити того йолопа, який зробив мені домашню роботу.

ПЛАТА ЗА КОХАННЯ

Подружня пара дивиться по телевізору славетний

фільм Лукіно Вісконті «Рокко і його брати». А потім жінка питає чоловіка:

— А чому ти мене ніколи так не любив, як Ален Делон у цьому фільмі?

— А ти уявляєш, скільки йому за це платять?!

СТРАТЕГІЧНА МУЖНІСТЬ

— Ху-г! Ледве вдалося вирватися з бандитських пазурів... Троє харцизяк оточили в темному провулку і...

— І як же ти викрутився?

— Через стратегічну мужність. Один підлітає з ножом, а я йому — на! І готово. Другий підлітає — я йому так само — на! І відвалився. Третій підступає — я і йому — на! Він — туди ж, де й перші...

— І що ж далі?

— Все. Гроші закінчилися.

ОКРАСА ПРОГРАМИ

Окрасою програми пересувного цирку був старий беззубий лев. Якось під час вистави до директора з вираженими очима вривається уніформіст:

— Пане директоре, біда! У приборкувача відмовив пістолет.

— А навіщо йому пістолет? — спитав директор.

— Аякже! Щойно приборкувач припиняє пальбу, лев одразу засинає.

«МОНТУВАЧКА» ОДНА НА ДВОХ

Таксист, остерігаючись грабіжників, завжди возив із собою «монтувачку», залізяку для монтування шин. Якось посадив двох на заднє сидіння і повіз. Невдовзі один із пасажирів торкає його за плече.

— Шефе, закурити не знайдеться?

Таксист його «монтувачкою» по голові і запитує другого:

— Тобі також?

— Ні, ми одну на двох покуримо.

ЗА ОБРАЗУ СУДУ БУДЕ ОКРЕМЕ ПОКАРАННЯ

Триває виснажливий судовий процес. Усі учасники суду вже добряче втомилися. Нарешті суд готується до виголошення вироку і надає останнє слово підсудному.

— Що ви, насамкінець, можете сказати на свій захист?

— Десять тисяч, Ваша честь!

— Зрозуміло! Це вже близько до щирого визнання. А в яких?

— У гривнях, Ваша честь! На жаль, у гривнях...

— Зрозуміло, підсудний. Але Ви маєте бути свідомі того, що Ви щойно тяжко образили суддю. І за це доведеться теж нести окреме покарання.

ТЕОРІЯ СИЛЬНА ПРАКТИКОЮ

На вулиці інтелігентно одягнений жебрак просить подаяння:

— Не пошкодуйте копійчину нещасному авторові на шматок хліба.

І при цьому роздаровує співчутливим громадянам тоненьку брошуру «Як швидко й законно стати мільйонером».

— Ви автор такої цікавої і корисної книжки, то чому ж ви жебраєте? — здивовано питає перехожий.

— Теорія сильна практикою, — відповідає автор. — І це тільки один із численних відкритих мною способів збагачення.

ЖИТТЄВИЙ ШАНС

Син питає батька:

— Тату, кажуть, що подружнє життя — лотерея. Це правда?

— Ні, сину. В лотереї ти маєш хоча б якийсь примарний шанс.

ЯК ЗАБУТИ?!

Зустріч випускників школи у столиці Ерефії. Вова зустрічає свою класну керівничку:

— Альбіно Семенівно, а пам'ятаєте, яку базгранину на уроках я поров?

— Ще б пак, Володимире Вольфовичу, звичайно, пам'ятаю. Хіба таке забувається? Тим паче й учора вас слухала...

ГОРДІСТЬ

Двоє у грязь п'яних москалів повертаються додому. Один повзе в канаві, другий ледве переставляє ноги, тримаючись за паркан. Той, що вгорі, питає приятеля:

— Вань, а ти міня уважаєш?

Той підіймає голову з багнюки:

— Стьоп, я тобой просто горжусь!

ПОРА ЗВИКАТИ ДО ЗЕМЕЛЬКИ

Прибув додому з донецької «відпустки» псковський Ванька-контрактник.

А невдовзі з'ясувалося, що «защитник русского міра» в енакієвському борделі «Юний захаровец» підхопив СНІД.

Для підтвердження діагнозу через місяць знову пройшов повне обстеження. Лікар переглянув аналізи, сідає за стіл і заповнює дармову путівку на лікувальні грязі.

— Да зачем мне еті ваши грязі?!

— Спокойно, спокойно, молодой человек! Пора привикать к земельке...

ВИПАДКОВА ЖЕРТВА КУЛІНАРІЇ

Чоловік приходить з роботи, бачить жінку в сльозах і питає:

— Що сталося, кохана?

— Любий мій, я приготувала тобі вишукану вечерю, але мій пес вистрибнув на стіл і все змелів!

— Не сумуй, серденько, я куплю тобі другого песика.

НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

— Чим ти так засмучений сьогодні?

— Не терплю несправедливості!.. Уяви, зателефонував чоловік моєї колишньої дружини і вилаяв мене за те, що вона не вміє готувати.

УЛОВ

— І то треба було цілісінький день сидіти біля річки, щоб зловити оцих п'ять рибинок? — напалася жінка на чоловіка.

— Та я трохи тогово... продав. Подумав, ну навіщо нам стільки, на юшку і цієї вистачить.

— А де ж гроші?

— Та я тогово... За них пива випив.

— Ану дихни!

— Та я ще вранці пив...

БІГУН

— То правда, Ганю, що в тебе чоловік спортсмен?

— Так.

— А яким же видом спорту він займається?

— Легкою атлетикою.

— А де він тепер?

— Не знаю. Три роки тому як побіг на довгу дистанцію, так і досі нема.

ОТ ТОБІ І БАБА

— Кіндрате, — каже баба, — я, напевно, цього року поїду на курорт.

— Чого ж ти сама будеш їхати, поїдемо разом.

— А мені сусідка казала, що зі своїм чоловіком — то не відпочинок.

ОДКРОВЕННЯ

Один автор видав першу книгу з такою посвятою: «Моїй дружині, яка своєю відсутністю надала мені змогу написати цю книгу!»

ДО ЖНИВ НЕ СТИБНЕ

- Ганю, а чому ти свого Петра не пускаєш на курорт?
- Бо він любить стрибати в гречку.
- А ти посилай його після жнив.

ЗАМОРИВСЯ

- Ох і наробився я сьогодні! Руки болять, ноги болять!
- Може, ти і їсти не хочеш?
- Так рот же не болить!

НАПЕРЕДОДНІ СРІБНОГО ВЕСІЛЛЯ

Дружина, котра вважає, що щасливо прожила в шлюбі кілька десятиліть, звертається до свого благовірного:

— Коханий, наступного року виповнюється двадцятип'ятиріччя нашого сімейного союзу. Може, відсвяткуємо, як належить, наше срібне весілля?

— У мене, люба моя, більш конструктивна пропозиція. Давай зачекаємо ще п'ять років і тоді бучно відзначимо річницю тридцятилітньої війни, — відповів чоловік.

Не біда, що дурна,
аби чорноброва...

Усмішки графічні

Мал. О. Гуцола

Мал. М. Капусти

— Мамо, підіймаймось! Хочу матрац із доларами замінити матрацом із євро. Він м'якіший.
Мал. А. Василенка

— Ой!!! Так наш кінотеатр "Колізей" також у такому стані.

Мал. В. Чмирьова

Мал. О. Смаля

Мал. В. Солонька

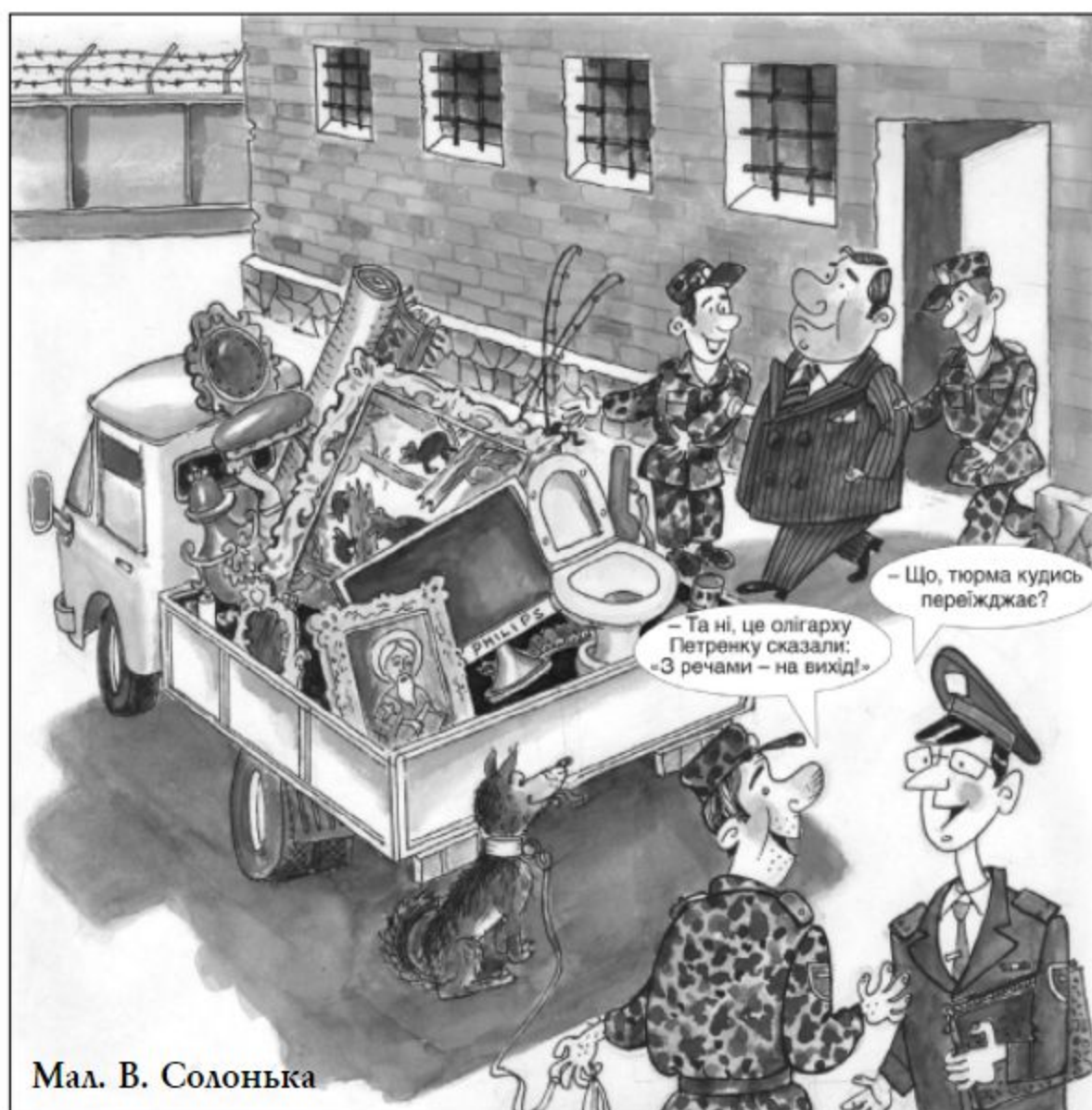
Мал. С. Семендієва

Мал. В. Солонька

Мал. В. Чмирьова

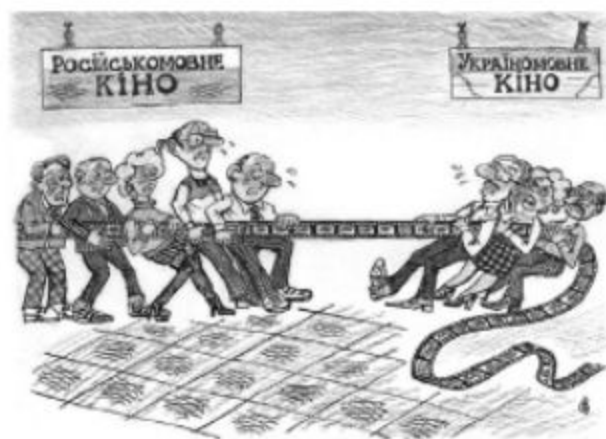
Малюнки О. Монастирського

Мал. В. Чмирьова

Мал. В. Сингаївського

— Доповідаю: рейдери напали на фермерів, а ті відбиваються, але в суворих рамках Закону!

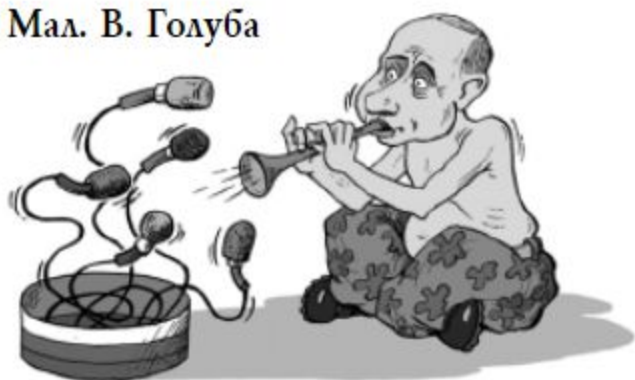
Мал. А. Василенка

Мал. В. Чмирьова

Мал. В. Голуба

перець
на передовій

Мал. О. Коханя

— Золота Рибко,
пошли нам
туристів!
Мал. А. Гайно

Мал. А. Василенка

- А це що за добродії на світлинах?
 — Так це ж ваші попередники, пане міністр...

Мал. В. Чмирьова

- Дореформувалися... Вже й недоїдків нема.

Мал. В. Солонька

Мал. А. Саєнка

— Люсю, це по мою душу! Негайно дзвони лікарю, хай придумає мені хворобу на тисяч десять зелених!

Мал. А. Василенка

Мал. М. Капусти

— Я сам ледве ноги пересуваю... Терпи, чоловіче!

Мал. А. Василенка

Малюнки С. Федька

Мал. О. Кохана

Та ж свита, та не
так зшита...

**Усмішки іноземні,
народні**

ГОЛОВНА ВИМОГА

Син повідомив матері, що після довгих пошуків роботи він вирішив записатися до війська і його посилають до Англії. Мати відповіла:

— Мене не обходить, де ти працюватимеш, аби тільки повертався додому спати.

ПРИВІД ДЛЯ ЗАНЕПОКОЄННЯ

Тюремний наглядач — до колеги:

— Знаєш, Джеконе, мене починає непокоїти ув'язнений номер 72 — він уже втретє не ночує у своїй камері.

ПОЕЗІЯ АТОМНОЇ ДОБИ

Редактор прочитав вірш і спитав поета:

— У чім справа? В вашому "вірші" лише три слова!

— Так, але ж яких: "Трах! Трах! Трах!!!"

— Та що ж вони означають?

— Ядерні вибухи.

НЕГАЙНО У ВІДПУСТКУ

Телеграма офіцера:

"Повернення затримується погодними умовами, прошу інструкцій"

Відповідь командуючого: "Негайно йдіть у відпустку".

ЧОМУ НЕ КРАДУТЬ

Журналіст — до фермера:

— А сусіди у вас не крадуть?

— Звісно, ні.

— А чому ж біля вашого курника стоїть заряджена рушниця?

— От тому й не крадуть.

ПІДХІД ЗДАЛЕКУ

Повернувшись зі школи, Джонні запитує батька:

— Тату, ти був на війні і, мабуть, можеш мені сказати: чи правда, що солдата нічим не злякаєш?

— Правда, синку.

— Ну, то поглянь у мій щоденник.

ЦИВІЛІЗАЦІЯ

Сучасний філософ, який також вивчив історію воєн, дав таке визначення цивілізації: стан суспільства, за якого особа віком понад 90 років має надію не дожити до наступної війни.

ВУСТАМИ ДИТИНИ

Батько хропе на дивані в кімнаті, де грається маленький син. За хвилину батько повертається на другий бік, і хропіння припиняється. Стурбований син кричить матері в сусідню кімнату:

— Мамо, в татковому моторі бензин закінчився!

НАЙКРАЩІ ЛІКИ

Молодята збираються у морську весільну подорож.

— Як гадаєш, Нік, до мене не причепиться морська хвороба?

— Не бійся, люба, кохання до чоловіка — найкращі ліки від такої недуги.

— Так, це я знаю, але як воно буде на зворотному шляху?

СЛОВАРНИЙ ЗАПАС

Малий у розмові постійно вживає вираз "до дідька", що, звичайно, не подобається мамі.

— Слухай, синку, бачиш ці десять центів? Отримаєш їх, коли не вживатимеш того жахливого звороту.

— Добре, мамусю, не буду! — киває головою Джон і ховає монетку. — Знаєш, мамо, я знаю ще такі слова, які б ти оцінила в долар.

ПОМИЛКА

Жінка, член Міської Ради, відвідала психіатричну клініку. Її увагу привернув чоловік похилого віку.

— Як давно ви тут перебуваєте? — запитала вона.

— Двадцять років.

— І добре до вас тут ставляться?

— Не можу скаржитися!

Поговоривши з ним хвилину, жінка почала прощатися. Коли помітила на обличчі чоловіка усмішку, спитала про причину. Виявилось, що він є заступником ординатора.

— Прошу мене вибачити, пане лікарю, — сказала вона, червоніючи, — але то для мене є ще одним підтвердженням.

НЕ МОЖУ СКАЗАТИ "НІ"

Хазяїн каже молодят — працівникам фірми, котрі просять у нього дозволу відправитися у весільну подорож:

— Діти мої, я не можу сказати в такий день "ні", але оскільки хтось мусить залишитися на роботі, то пропоную, щоб ви відправилися у цю подорож по черзі.

ЧОЛОВІК ЗАБОРОНЯЄ

— Місіс Френклін, не могли б ви позичити свій пілосос?

— На жаль, чоловік категорично забороняє виносити речі з хати. То, якщо хочете, можете користуватися ним у нас вдома.

ПОХВАЛИВСЯ

Один голлівудський хлопчик каже другові:

— У мене новий тато, і він дуже знаменитий. Його звуть Рокі Булл.

— Ах, цей! — зауважує другий. — Він нічого. Він був моїм татом минулого року.

ДОВЕЛОСЯ ВІДКЛАСТИ

Американська кінозірка каже подрузі:

— Уявляєш, довелося мені на деякий час відкласти весілля з Гарі.

— Чому ж?

— Я виходжу заміж за Фреда.

НЕ ВДАСТЬСЯ

Розмовляють двоє:

— Джек, позич мені коробку сірників.

— Ні, більше тобі не вдасться цей трюк!

— Який ще трюк?

— Кожного разу, коли я тобі позичаю коробку, ти її повертаєш без жодного сірника.

ЯК ДІЗНАЛАСЬ

Розмовляють діти кінозірки, яка чекає третю дитину.

— А ось цікаво, — каже дівчинка, — як це мама дізналась, що в неї буде дитина?

— Ну і дурненька ж ти! — відповідає братик. — Так в усіх же газетах про це написано!

ЗАСВІДЧИВ

Власники фірми музичних інструментів звернулись до відомого американського коміка Білла Роджерса з проханням засвідчити високу якість їхніх роялів. За кілька днів вони одержали відповідь: "Джентльмени! Я глибоко впевнений у тому, що ваші роялі найкращі з усіх, на які мені довелося обпиратися".

ПОРАДА

Адвокат радить своєму клієнтові:

— Найкраще, що ви можете зробити у вашому становищі, це — повернутися до своєї дружини.

— Цікаво, а що ж, по-вашому, найгірше?

ЩАСЛИВЧИК

— Який щасливчик цей Сміт! Два роки тому він застрахувався від нещасного випадку і тут же зламав ногу. Рік тому він застрахувався від пожежі, і тут же його будинок згорів до цурки. Позавчора він застрахував своє життя, а вчора помер!

ВДЯЧНІСТЬ

Дві приятельки розмовляють:

— Я так вдячна Джиму, що він допоміг мені забути Джона...

— А хто такий цей Джон?

— Той, хто допоміг мені забути Джека...

ПОГРОЗА

— Люба, чоловіки дуже дурні. Уяви собі, кожного разу, коли мені потрібні гроші, я влаштовую чоловікові черговий скандал з погрозою поїхати до мами.

— І це діє?

— Звичайно! Кожного разу він дає мені гроші на квиток.

ЄДИНИЙ СПОСІБ

Після другого раунду боксер питає у свого секунданта:

— Ну як, зможу я його перемогти?

— Звичайно! Якщо ти будеш так махати руками, він урешті-решт простудиться і схопить запалення легенів.

ДЯКА ЗА ПОПЕРЕДЖЕННЯ

— Неподобство! Ваш собака з'їв моє курча!

— Дякую, що попередили. Сьогодні він не отримає вечері.

ЗА СКІЛЬКИ?

— Скажіть, будь ласка, за скільки ви продаєте папугу?

— Це мій найкращий екземпляр, і я його дуже люблю. Однак він дуже ощадливий, тому буде краще, коли ви обговорите ціну безпосередньо з ним.

У ЦИРКУ

Молодий дресирувальник під захоплені оплески глядачів кладе голову прямо в пащу лева. Один з присутніх каже іншому:

— Мені не хотілося б робити такі речі!

— Мені також. Коли в моєму супі трапляється навіть один-єдиний волос, я влаштовую скандал.

СПАДКОВІСТЬ

Один джентльмен вирішив застрахуватися. Для цього йому знадобилось пройти медичну комісію. У відповідь на запитання лікаря він сказав, що його мати померла в сорок три роки від туберкульозу.

— В якому віці й від чого помер ваш батько?

— У тридцять дев'ять років од раку.

— Погана спадковість, — мовив лікар і відмовився оформити страховий поліс.

Той відправився до іншої страхової компанії і тут же відповідав на запитання з урахуванням недавнього досвіду.

— Коли помер ваш батько?

— У дев'яносто вісім років.

— З якої причини?

— Катався у зоопарку на поні і впав.

— А мати?

— Їй було дев'яносто чотири роки.

— І від чого вона померла?

— Від родів.

У ТЕХАСЬКОМУ РЕСТОРАНІ

Власник ресторану схвильовано підбігає до відвідувача:

— Ви застрелили нашого офіціанта!

— Не варто хвилюватися. Впишіть його до мого рахунку.

СКІЛЬКИ ВІЗЬМЕТЕ?

Лікар розповідає своїм знайомим:

— За відвідання хворого вдома я беру п'ятдесят доларів, у себе в кабінеті — сорок, за консультацію по телефону — п'ятнадцять, за виписку рецепта — десять.

— Пробачте, — каже. один із знайомих, — скільки ви візьмете, якщо я зараз у вашій присутності прийму аспірин?

КОЛИ ПОМІТИВ

Вулицею прогулюється статечна американська пара. Раптом він зупиняється:

— Мері, я загубив свою парасольку!

— Коли ти це помітив?

— Коли хотів її закрити.

ХАЙ БИ КРАЩЕ ЗАСТРЕЛИВСЯ

Автор питає відомого критика:

— Як ви гадаєте, може, варто внести у п'єсу якісь зміни?

— Мабуть, мій друже. Я порадив би, щоб ваш герой не повісився, а застрелився.

— Це ж чому?

— А тому, що звук пострілу розбудить глядачів.

АБИ НЕ ЗАБУЛИ

Біля ліжка помираючого мера зібралися вельможні громадяни міста і тихо розмовляють між собою:

— Яка це була чудова людина!

— А яка мудра!

— А яка справедлива!

— А добра!

На мить помираючий розплющив очі і пробурмотів:

— А скромний! Прошу не забути про мою виняткову скромність.

ВІД НУДЬГИ

— Чому ви хотіли заподіяти собі смерть?

— Мені нудно жити.

— І ви гадаєте, що самогубство вас розважить?

ЯКИЙ ЧАС?

Янко робить вправу з словацької мови.

— Тату, який це час: "Мама розмовляє із сусідкою"?

— Це, синку, загублений час.

ЧИ НЕ ПІШЛА?

До родини Слівковців прийшла у гості сусідка. Матір розмовляє з нею. Дзвонить телефон. Малий Іван підбігає, знімає трубку, мовчить, а потім каже:

— Це дзвонить батько. Він запитує, чи не пішла ще від нас та балакуча жінка.

НЕ СКАЖУ

Учитель запитує учня:

— Скажи нам, будь ласка, Янічку, з чого роблять кров'яну ковбасу?

— Не скажу.

— Чому? Ти не знаєш? Адже твій батько м'ясник!

— Це так, але коли я скажу, батько мене поб'є.

НОВІ ШТАНИ

— Навіщо ви б'єте свого хлопця?

— Та, розумієте, купив йому нові штани, а вони на нього малі.

ХОЧ ЗАРАЗ

Селянин піймав сусідського хлопчика на своїй яблуні.

— Зажди! — кричить він на нього, — прийде твій батько увечері додому, я йому розкажу, що ти вкрав мої яблука!

— Можете йому про це сказати хоч зараз, — відповідає хлопець, — татко сидить на гілці.

ТАМ І СКАЖУ

Запитує вчитель:

— Палько, що тобі відомо про походження людини?

— Ходімо у коридор, там я вам і скажу. Бо ж не можу я розповідати про таке при цих наївних дітях!

ПОЩАСТИЛО

Розмовляють двоє учнів:

— Учора на вулиці я знайшов підкову.

— І тобі пощастило?

— Ще як! На radoщах я її підкинув угору і розбив вітрину в магазині.

— Так у чому ж усе-таки щастя?

— А в тому, що директор магазину не догнав мене.

ГРА

Діти на дворі грають в індіанців. Дід пропонує:

— Візьміть і мене до гурту.

— Не можемо. Ми знімаємо скальп, а ти вже оскальпований!

ПОДАРУНОК

Маленькому Юркові на день народження батько подарував скрипку. Хлопчик запитує:

— Тату, але як я можу грати, коли у мене немає смичка?

— От коли навчишся добре грати, купимо тобі й смичка.

НАВІЩО ВУХА?

— Янко, навіщо тобі вуха? — запитує вчитель.
— Щоб усе бачити.
— Для цього ти маєш очі!
— Воно то так, але коли б не було вух, мій капелюх спадав би на ніс, і я нічого б не бачив.

МАМА КАЖЕ

Запитує тітка племінника:
— Ну як, ти вже прочитав ту книжку, що я подарувала тобі на день народження?
— Ще ні. Мама каже, її можна гортати лише чистими руками.

ДО НАРОДЖЕННЯ

З учнівського твору:
— Моя найулюбленіша тварина — це курча, бо його можна з'їсти до народження та після смерті.

БЕЗ ЗБРОЇ

Учитель невдоволений поведінкою учня:
— Сливка, це вже занадто! Сьогодні ти прийшов до школи без підручників і зошитів! Що то за військовий, який іде в бій без зброї?!
— Генерал!

ТРОЄ ПРОТИ ОДНОГО

На шкільному подвір'ї вчитель побачив бійку:
— Що ви робите? Біля школи! Та ще троє проти одного?!!
— А він неправильно розв'язав задачу!
— Це його справа.

— Справа його, але задачу у нього списали ми!..

ТІЛЬКИ ДІДУСЬ

— Каролько, чому ти весь час наполягаєш, щоб риб'ячий жир тобі давав тільки дідусь.

— Тому що у нього трусяться руки, і він майже все виливає на підлогу.

НА ЛАВІ

У парку літній чоловік сів на лаву біля школяра. Тільки він сів, як хлопець почав стогнати.

— Хлопчику, що з тобою? — запитує чоловік.

— Хочу хліба з маслом!

— А де ж я тобі візьму?

— Ви на нього сіли.

НЕ ВАРТО ПИТАТИ

Говорить батько сину:

— Завтра у день твого народження я хочу тобі зробити подарунок. Але перш за все я піду до школи і спитаю вчительку, як ти вчишся?

— Тату, якщо хочеш мені зробити подарунок, не варто питати.

КОЛИ Б НЕ НАРОДИВСЯ

— Дідусю, а коли ти став дідусем?

— Відтоді, як ти народився.

— А ти радий, що став дідусем?

— Певна річ.

— А коли б я не народився, то ти б не був дідусем?

— Звичайно.

— Тоді дай мені за це що-небудь!

РОЗМОВА

Розмовляють двоє хлопчиків:

- Ти де народився?
- У лікарні.
- Не може бути, а що у тебе було?

ЩО РОБИТИ?

- Коли будеш старатися і добре грати на скрипці, — каже батько сину, — одержиш від мене десять крон!
- Тепер і не знаю, що робити, — відповідає хлопчик, — сусід пообіцяв мені двадцять крон, якщо не гратиму...

НЕ ЗАБУДЬ

- Родина збирається у відпустку.
- Мамо, — каже маленька Євічка, — не забудь узяти з собою цукерки. Бо раптом я там буду плакати?

СКІЛЬКИ СХОДИНОК?

- Учитель пояснює умови задачі:
- Будинок має п'ять поверхів. До кожного поверху ведуть п'ятнадцять сходинок. Скільки сходинок треба пройти, щоб опинитися на п'ятому поверсі?
- Всі! — разом відповідають учні.

ЛИШЕ ДВІ

- Янку, як це ти поясниш: учора тут лежали чотири цукерки, а тепер лише дві?
- Не знаю, вчора увечері було темно, і я ті дві не бачив.

АБИ ВІРИТИ

- Учитель зоології каже дівчатам:
- Сьогодні будемо вивчати лелеку...
- Раптом підіймається одна дівчинка і каже:
- Бачите, шановний вчителю, мені здається, що ми вже дорослі, аби вірити в існування лелек.

ПОЯСНИВ

— Що це за музика?! — обурюється бабуса. — Коли я була молодою, ми слухали іншу, чудову!

— Але то не музика. Це мама увімкнула міксер, — пояснює онук.

А ЗВІДКИ ТОДІ?

Запитує редактор літературного журналу початківця:

— Скажіть, будь ласка, хто-небудь уже читав ваші вірші?

— Ні.

— А звідки тоді у вас цей синець під оком?

РОМАН

— Ну, як закінчився твій роман, про який ми говорили минулого року? — запитує письменник колегу.

— Трагічно. В умовах ринку його ніхто не хоче друкувати.

КОЖНИЙ ДЕСЯТИЙ

— Кажуть, що кожний десятий шлюб щасливий.

— Цього я не знаю, бо одружений лише учетверте.

ЩОБ НЕ ЗАПІЗНИТИСЯ

Каже чоловік дружині:

— Я купив на наступну неділю квитки до театру. Чи не почати тобі, люба, вдягатись уже зараз, щоб хоч раз у житті не запізнитися.

Тоді дівку віддавай,
як люди
трапляються...

Усмішки українські,
народні

НЕДОРЕЧНА ДОПИТЛИВІСТЬ

Лев розгулював джунглями і як самовпевнений хвалько кожного стрічного розпитував:

— Ти часом не знаєш, хто в нашому лісі цар звірів?

І всі відповідали так, як йому й хотілося:

— Певна річ, що тільки ти!

Але якось Лев набрів на Слона і за усталеною звичкою поставив і цьому велетню те саме запитання. Слон спершу замислився, потім оглянув з усіх боків недоростка і, охопивши його хоботом, посадив задньою частиною на великий кактус. Лев зарепетував від болю і поскаржився на всю горлянку невідомо кому:

— І що за невиховані зайди поселилися в нашому лісі?! Вже й запитати не можна!

СЕКРЕТ УСПІШНОЇ ФІРМИ

Два підприємці діляться досвідом ведення малого бізнесу в умовах економічної кризи і панування в країні олігархічного капіталу.

— І як оце тобі вдалося в такі складні часи заснувати фірму і не прогоріти? Я от тричі розпочинав власний бізнес і все одно довелося складати ласті...

— Нічого таємного в моєму успіхові немає. І скажу без секрету, що гроші тут не найголовіше. Навіть природна підприємливість не завжди поставить тебе на ноги. Тут треба мати лише солідний страхувальний фонд, а саме: власного адвоката, власних тітушок, власного прокурора і власного суддю.

ЗАГИНУВ ЧЕРЕЗ МОВЧАННЯ

— Як почувається твій незрівнянний балакун-папуга? І досі веселить твоїх гостей непристойними сентенціями? — питає приятеля знайомий орнітолог.

— Та де там! — сумно відповідає співбесідник. — Загинув нещасний горопах.

— Невже від старості? А здавалося ж...

— Ні, від катування мовчанням. Відтоді, як одружився і привів свою кохану додому, йому не вдалося вставити жодного слова!

УКРАЇНСЬКА МЕДИЦИНА НА ПОРОЗІ РЕФОРМУВАННЯ

Онучка привела до лікаря на прийом бабусю. Оглянувши симпатичну дівчину, лікар рішуче командує:

— Заходьте за ширму і роздягайтесь!

— Та ні, лікарю, це я прихворіла...

— А, ви? У такому разі швиденько покажуйте мені свій язик.

ПИТАННЯ ЧИ ПРОПОЗИЦІЯ?

Лікар до хворого, що приїхав на курорт:

— А як ви ставитеся до спиртного?

— Перш ніж відповісти, — говорить хворий, — мені хотілося б уточнити: це запитання чи пропозиція?

ЧУДОВА ВІДПУСТКА

— Нарешті я цього року провів свою відпустку якнайкраще!

— Певно, був на «Золотих пісках», про які здавна мріяв...

— Ні, був дома. У Болгарію я відправив дружину з тещею. На жаль, зекономлених коштів не вистачило на дві путівки до островів Папуа...

ДУМАЙ, ЩО ГОВОРИШ!

Корабель у плаванні зазнав катастрофи і пішов на дно. Двоє моряків-приятелів чудом порятувалися, учепившись за порожній великий кадіб з-під огірків, який стояв у камбузі. Бовтаються серед прохолодних хвиль, а на світ божий тільки благословляється... Один мовчить, змирив-

шись із непевною долею, а інший ревно молиться:

— Боже, порятуй мене, грішного! Неправедно я жив на світі... Багато пив... До церкви не ходив... Крав... Жінок обдурював і пускав по світу з байстрятами... Помилуй мене! Клянуся, що ніколи більше в житті...

— Що ти мелеш, друже?! Думай, що говориш! — перериває його палкий монолог приятель. — Дивись. Он на горизонті — корабель!

ВАЖКИЙ ВИПАДОК

Розглядається справа у суді.

— Шановна, у протоколі сказано, що ви протягом одного дня наїхали на чотирьох пішоходів.

— Неправда! Тільки на трьох!

— Але у протоколі сказано — «на чотирьох»...

— Річ у тому, що одного дурня я переїхала двічі...

НІЧОГО ДИВНОГО

Після операції, що проходила під загальним наркозом, хірург розказує пацієнтові:

— Операцію ви перенесли добре. Але перед нею поводити себе дуже погано: кусалися, дряпалися, кричали, а ваш приятель, що лежить на сусідньому ліжку, був ще агресивнішим.

— Нічого дивного, лікарю! Адже ми з ним прийшли в клініку мити вікна...

ЧИМ ГАЛЬМУЄШ?

— Ти навіть собі не уявляєш, як важко бути шофером: однією ногою — в машині, а другою — в могилі...

— А якою ж ногою ти гальмуєш?..

БАЛАКУЧИЙ

— Лікарю, допоможіть мені. Мій чоловік розмовляє сам з собою.

— Ну й що? У наш нелегкий час це не рідкість.

— Я розумію. Але річ у тому, що він розмовляє сам з собою по телефону.

СТАРИЙ СПОСІБ

— Чому такий сумний?

— Зуб замучив.

— Так сходи в поліклініку і вирви.

— Не можу, боюся...

— Тоді старим способом: прив'яжи до зуба нитку, а інший кінець — до вагона. Поїзд рушить, і зуб вилетить.

Через кілька днів приятелі зустрічаються знову. У хворого немає половини зубів.

— Невже вагон усе висмикнув?

— Навпаки. Коли поїзд рушив, я уперся ногами у шпалі... і відірвалося шість вагонів... А зуби вибив машиніст.

ПРИЧИНА

— Миколо, бачив учора, як ти їхав на своїй «Таврії». Тільки чому під час руху вона так дивно підстрибувала?

— Та то на мене гикавка, було, напала...

ЗАСПОКОЇВ

Дружина зустрічає чоловіка:

— Де ти швендяв цілісіньку ніч? Я і на хвилинку задрімати не могла...

— Гадаєш, я спав?..

В АПТЕЦІ

Заходить чоловік і щось тихо шепоче аптекарці.

— Які ще «захисні засоби»?! — обурюється та. — У нас тут аптека, а не Міністерство оборони.

НЕ ЗАСМУЧУЙСЯ

Дружина пиляє чоловіка:

— От Данильчуки живуть, не те, що ми з тобою! Подивися, якого автомобіля вони купили.

— Не засмучуйся, голубко! Коли ми купимо автомашину, вони свою здадуть у металобрухт!

ШКОДА

— Чого така засмучена?

— Та оце почула, що мій колишній чоловік одружується з Настею.

— То ти ж сама з ним розлучилася. Чого ж тепер сльози ллєш?

— Та я не за ним плачу. Мені Настю шкода.

ДІЖДАЛАСЯ

— Ми прожили лише тиждень після весілля, а ти вже починаєш сваритися, – дорікає чоловік жінці.

— А ти знаєш, що цього моменту я чекала весь час.

ВДАЛЕ ОДРУЖЕННЯ

— Ти чув, як вдало одружився наш Микола?

— Що, мабуть, багата та вродлива жінка?

— Ще краще! Вона втекла від нього на другий день після весілля...

ДОБРИЙ КУМ

— Ганя доброго кума має.

— А ти звідки знаєш?

— Як звідки? Степан як поїде у відрядження, то він постійно приходить до неї рубати дрова.

ХВОСТА ВІДРІЗАВ

У приймальні слідчого зустрілися двоє знайомих. Один і запитує:

— Тебе за що викликають?

— А, дрібниця!.. На фермі кабану хвоста відрізав.

- І за таку дрібницю до слідчого викликають?
- Та викликають...
- А як же ти його відрізав?
- Як, як... По самі вуха!..

РОЗКАЗАВ

Пізній літній вечір на селі.

- Тітко Мокрино, — гукає якийсь парубок через тин,
- заберіть свого дядька!
- А що з ним? — чується по хвильці жіночий голос.
- Та п'яний лежить.
- Де?
- Біля Петра.
- А Петро де?
- Та біля дядька ж, — незадоволено буркнув парубок.

ГОСТІ

- Чому це ваші кури весь час у моєму городі гребуться? — запитала сусідка сусідку.
- О!.. Так ви ж самі казали, що дуже любите, коли до вас гості приходять.

ЗАБРАВ ЗДОРОВ'Я

- На вулиці стоять чоловіки. Біля них старенький дідусь. Пройшла молода, гарна жінка. Дідусь пильно подивився на неї, провів поглядом.
- Що це ви, діду, так придивляєтесь?..
 - Оце дивлюся та й думаю: Господи, забрав здоров'я
 - заברי й мислі, — каже дід.

ВТОМИЛИСЯ

- Два ледарі сидять на лаві.
- Ну що, ходімо? — каже один.
 - Ходімо, — відповідає другий.
- Посиділи, помовчали.

— Ну що, ходімо? — знову озвався перший.
— Та скільки можна ходити? — розсердився другий. —
Треба хоч трохи посидіти.

ЩОБ БЕЗ КЛОПОТУ

Син садить яблуню аж по самі гілки в землю.

— Синку, навіщо ти так глибоко вкопуєш дерево? —
запитує мати.

— А щоб не носитися потім з драбиною, коли буду
яблука збирати.

ТЕАТРАЛ

— Ну, як вистава? — запитують старого діда, який
уперше побував у театрі.

— О, чудово, чудово! — відповідає той. — Але най-
краще було в кінці, коли роздавали пальта. Мені на один
номерок видали аж три.

ДИВИЛИСЯ ПОТЕМКИ

Чоловік приходить додому опівночі, жінка впустила
його до хати і запитала:

— А де це ти так довго був?

— Дивилися у Петра по телевізору футбол.

— Так світла ж не було.

— А ми дивилися у темряві.

ПОРАДИВ

Продавець подає чоловікові недолитий кухоль пива.

— Чому ж так мало? — здивовано запитує покупець.

— Мало?! Бери ще один кухоль.

ВЕЛИКЕ НАВАНТАЖЕННЯ

— Ганю, а чому вночі твій півень не співав?

— Бо має вдень велике навантаження...

ДЕ КРАЩЕ

Розмовляють дві жінки:

— Ні, що не кажіть, а не в грошах щастя — багаті теж бувають нещасливі!

— Згідна, але погодьтесь, шановна, що плакати краще у власному «Мерседесі», ніж у трамваї.

ДІЛЕННЯ

— Коханий, коли ми одружимося, я буду ділити з тобою всі твої переживання і турботи.

— Але ж, мила, в мене нема жодних переживань і турбот!

— Я ж кажу — коли ми одружимося.

ПЕРЕДАЧА

Юнак звертається до дівчини:

— У мене до тебе таке почуття, що не передати словами!

— Передай грошима.

Я ЩЕ МАЮ...

— Як поживаєш? — пробує завести бесіду з дівчиною молодий хлопець.

— Дякую, добре.

— А як почувається твоя мама?

Та сама відповідь.

— А як почуваються твій брат і сестра?

— Дякує, добре.

Хлопець не знає, про що далі вести розмову. Дівчина приходить на допомогу:

— Я маю ще діда й бабу.

ПРОПОЗИЦІЯ

— Моє кохання до тебе, Надійко, таке велике, що я пішов би за тобою на край світу. Щоб тебе завоювати, го-

товий на все!

— Ось і добре. Поговори, будь ласка, з моєю мамою.

ПЕРЕКОНАЛА

— Я давно мрію про велосипед, — каже жінка подрузі.
— Весь час товкмачу чоловікові про те, як корисно крутити педалі на свіжому повітрі.

— І як, переконала його?

— Частково. Він виніс мою ножну швейну машину на-
двір.

ПОЗНАЙОМИЛИСЬ

Дівчина прийшла до лікарні відвідати парубка. Аж тут бачить жінку в білому халаті.

— Скажіть, де тут лежить Василь? — питає.

— А ви ким йому доводитеся? — цікавиться жінка.

— Я його сестра.

— Приємно познайомитись. Я його мати...

НІЖНІСТЬ

— Ти буваєш ніжною зі мною лише тоді, коли тобі потрібні гроші! — з докором каже жінці чоловік.

— А хіба це буває так рідко?..

ЧОМУ?

Під час бурхливої сварки жінка згарячу кричить чоловікові:

— Скажи мені, чому ти такий осел?

Чоловік задумливо почухав потилицю і відповів:

— Скоріше всього тому, що оженився на тобі.

ЗДІЙСНИЛОСЯ

— Василю, чи здійснилась хоч одна мрія твого дитинства? — питає дружина чоловіка.

— Здійснилася! Коли мати тягала мене за чуприну, я

мріяв стати лисим!

НЕ ПОПЕРЕДИЛА

Поставила жінка перед чоловіком миску борщу. Той швиденько все з'їв.

— Мені здається, що сьогодні несмачний борщ, — каже жінка.

— То чому ж ти раніше мовчала, а я вже все виїв?!

ХТО ГОЛОВНІШИЙ

— Хто в тебе, Миколо, глава сім'ї? — питають у чоловіка.

— Коли як: гроші заробляти, то я, а якщо витратити, то моя жінка.

УСТАМИ ДИТИНИ...

Сусід запитує у чотирирічного Володі:

— Ти не бачив нашої кози?

— Бачив: батько у садку шкуру з неї здирає.

УТОЧНЕННЯ

Покупець запитує:

— У вас є крем для взуття?

— Для якого? — перепитала продавщиця.

— Сорок третього розміру...

ПОЖАЛІВ

— Клаво! — гукає чоловік до дружини, яка порається на кухні. — Ти тільки подивися, яка на вулиці чудова погода. А в тебе все то кухня, то прання...

— Але ж ти знаєш, скільки за тиждень роботи назбиралося.

— От я ж і кажу тобі, що відпочивати треба. Вийшла б свіжим повітрям подихати. А заразом і машину помила б.

ЗАЙВА ТУРБОТА

- Що вас турбує, колего?
- Тільки те, що в мене зараз немає грошей.
- Дивно: як вас може турбувати те, чого нема?!

РЕВАНШ

Школяр підбігає до поліцейського.

- Ходіте мерщій зі мною, дядю!
- А що трапилося?
- Наш учитель поставив автомашину в забороненому місці.

БУДЕ

До «нового українця» підбігає син:

- Татку, татку, а в Дмитрика Шевченка — запалення легень!
- Базару немає! Завтра в тебе буде таке ж саме! Ні, ще крутіше!

НЕ ВПЕРШЕ

Жених з хвилюванням звертається до нареченої:

- Мила, ти вже не забудь, що говорити, коли нас будуть вінчати.
- Та ти що, не переживай. Це ж мені не вперше.

ДОПОМОГА

Ранок. Дзвінок у двері. Сонний чоловік йде відчиняти двері і бачить — на порозі стоїть... теща з валізами.

Німа сцена...

Потім чоловік оговтується і кричить дружині:

- Маріє, вставай, допоможи з валізами, тут твоя мати відїжджає!

ПІДПИС

Футболіст:

— З одного боку, я можу підписати цей контракт, а от з іншого — ні...

Агент:

— А з іншого й не треба. Там чистий аркуш.

ОБІЦЯНКА

Пацієнт скаржиться пластичному хірургові:

— Лікарю, ви мені обіцяли, що я буду схожим на Алена Делона!

— Все правильно. Він зараз теж старий і хворий чоловік.

ЗБЕРЕГЛАСЯ

Теща відверто говорить із зятем:

— Коли я була молодою, шановний, то була дурною, наївною і дуже негарною...

На що зять з посмішкою відповів:

— Мамо, ви чудово збереглись...

ЗУСТРІЧ

— Знаєш, Миколо, учора я підслухав, що моя жінка домовляється з якимось чоловіком про зустріч.

— І що ж ти зробив, Сергію?

— Нічого такого. Просто сховав її штучні зуби, і вона не змогла вийти.

ПОРОЖНЕЧА

Один чоловік іншому:

— Коли від мене пішла дружина, вдома виникло величезне відчуття порожнечі... А колись скрізь стояли меблі...

ОНУК ПИТАЄ ДІДА

— Діду, а чи не страшно тобі вночі сторожувати?

— Страшно, Колю. Страшно, аж поки не засну...

ЯСКРАВИЙ ПРИКЛАД

— Діти, хто може навести яскравий приклад випадкового збігу обставин? — питає на уроці учитель в учнів.

— Я можу! — піднімає руку один хлопчик. — У мого тата і мами в один і той же день було весілля.

У ГОСТЯХ

— Ти знаєш, я був у знайомих на обіді. Весь сервіз був із справжнього золота, навіть ножі.

— Невже?! Ану покажи!..

ГАРНИЙ НЮХ

— Ти бачив? Кінь хотів вкусити мене за голову.

— Має нюх скотина... Чує полову.

ТРИВОГА РЕАЛЬНА

Обслідувавши хвору, терапевт сказав, що потрібно негайно робити операцію по видаленню апендикса. Жінка дуже розхвилювалася.

— Та чого ви, шановна, так хвилюєтесь? Нічого страшного тут немає. Це ж найпростіша операція. Та й хірург у нас досвідчений.

— Так то воно так. Але цей досвідчений хірург — мій зять!

ТАКОГО НЕ ЧЕКАВ

— Хворого так і привезли до нас у стані непритомності? — питає чергового лікаря завідуючий відділенням.

— Ні. Він втратив свідомість уже тут у лікарні, тільки-но йому сказали, скільки коштуватиме лікування.

УЖЕ НЕ ПАМ'ЯТАЄ

— Лікарю, мені уже вісімдесят, а я все ще бігаю за

жінками.

— Так це ж чудово!

— Воно то так, але я не пам'ятаю нащо це роблю?

У ВАГОНІ-РЕСТОРАНІ

Клієнт:

— Це м'ясо таке тверде, що не можу його погризти.

Покличте повара!

Офіціант:

— Не допоможе. У нього вставні зуби.

РЕКЛАМА

У ресторані відвідувач звертається до кельнера:

— Чому порція, яку мені принесли сьогодні, наполовину менша від вчорашньої, а ціна — та сама?

— А де ви сиділи?

— Он там, біля вікна.

— Бачите, гостям, що сидять біля вікна, ми даємо спеціально великі порції.

— Чому?

— Для реклами.

ДРУЖНЄ СЛОВО

Щоб пообідати, чоловік зайшов в ресторан, сів скромно в кутку і покликав офіціантку:

— Золотце, почастуйте мене чарчиною горілки, порцією котлет і дружнім словом.

Через кілька хвилин офіціантка ставить перед гостем горілку й котлети і хоче йти. Чоловік гірко зітхнув:

— А де ж добре, дружнє слово?

— Не їжте котлет!

НЕТАКТОВНЕ ЗАПИТАННЯ

— Сусідко, ви не хвора? Вже кілька днів помі-чаю,

як від вас виходить молодий лікар.

— Я вже місяць спостерігаю, як від вас уранці виходить начальник поліції, але мені й на думку не спало спитати, чи не злодія він у вас шукав.

ВІН І ВОНА

Вона:

— Змушена вас попередити, що ви сидите вже дві години, а чоловік буде за годину.

Він:

— Але ж я не роблю нічого недозволеного.

Вона:

— Тому й кажу...

У ДОЧКИ ІНША ДУМКА

Пане директоре, дайте мені відпустку на тиждень.

— Для чого?

— Я женюсь.

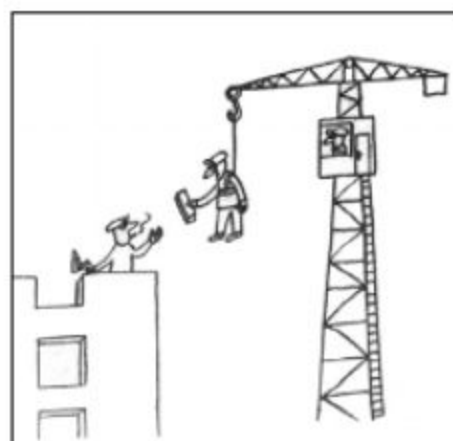
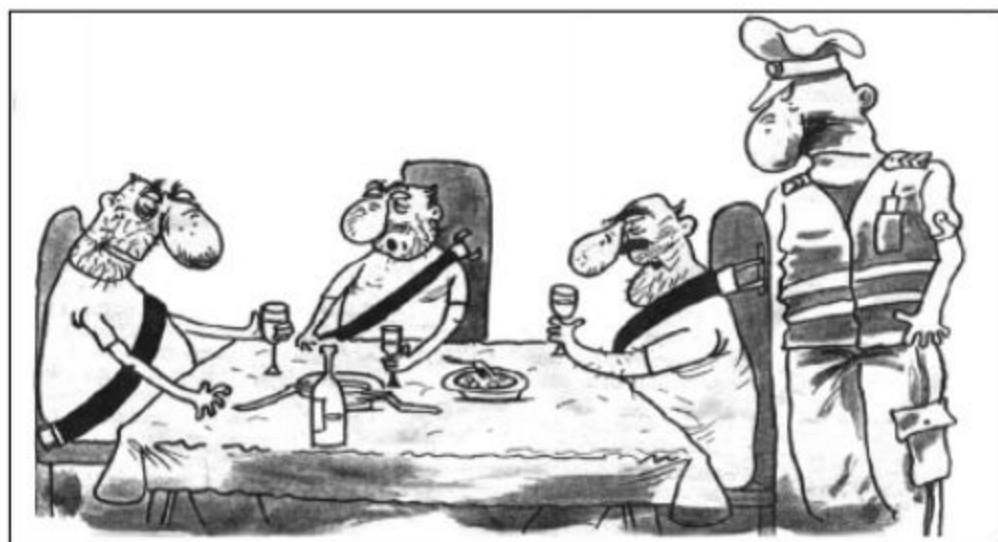
— І яка ж придуркувата згодилась вийти за тебе?

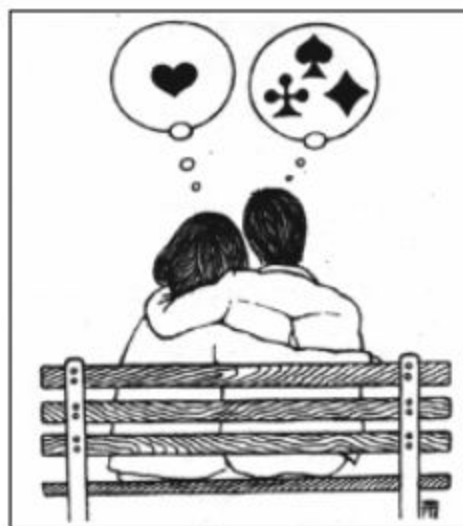
— Ваша дочка.

До церкви слизько,
до дівчат близько...

*Усмішки графічні,
іноземні*

Бібліотека журналу «ПЕРЕЦЬ. Весела республіка»

Передплатний індекс 60194

Головний редактор Володимир Чепіга

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу інформації
КВ №23039-12879ПР від 28.12.2017

Засновник:

ПП «Загальнополітичне видання «СІЛЬСЬКІ ВІСТІ»,
газета захисту інтересів селян України»

Видавець:

ПП «Видавництво «СЛОВО»

Адреса редакції:

03047, м. Київ, Проспект Перемоги, 50, офіс 520

тел.: 044 454-87-68

perets.vr@ukr.net

Бібліотека журналу «ПЕРЕЦЬ. Весела республіка» №13-2018

ЯКА КУМА, ТАКА Й ГУЛЬНЯ
(Усмішки та карикатури з Перцем)

Редактор Тимофій Прокопенко

Підписано до друку 09.07.2018. Формат 70х100/32.

Папір офсетний. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 2,8.

Обл. вид. арк. 2,28. Наклад 1800 прим.

Зам. 090718/У-13.

Друк ТОВ «Основа-принт»

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК №2072 від 25.01.2005 року